

পাৰোপকাৰ

প্ৰেমৰ সৰ্বোচ্চ ৰূপ

তোমাৰ সকলো কাম দান-বৰঙণিৰে কৰা হওক ।

১ কৰিন্থীয়া ১৬:১৪ পদ

যদিও মই মানুহৰ আৰু স্বৰ্গদূতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, কিন্তু প্ৰেম নাথাকো, তথাপিও মই বাজি থকা পিতলৰ বা টিংটিং জংঘলৰ দৰে হৈ পৰিছো।

আৰু যদিও মোৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দান আছে, আৰু সকলো বহস্য আৰু সকলো জ্ঞান বুজি পাওঁ; আৰু যদিও মোৰ সকলো বিশ্বাস আছে, যাতে মই পৰ্ব্বত আঁতৰাব পাৰো, আৰু মৰম নাই, মই একো নহয়।

আৰু যদি মই মোৰ সকলো সম্পত্তি দুখীয়াক খুৱাবলৈ দিওঁ, আৰু মোৰ শৰীৰটো জ্বলাবলৈ দিওঁ, আৰু মৰম নাথাকিলেও মোৰ একো লাভ নহয়।

মৰম দীৰ্ঘদিন ধৰি কষ্ট পায় আৰু দয়ালু হয়; দান-বৰঙণি ঈৰ্ষা নকৰে; মৰমে নিজকে গৌৰৱান্বিত নকৰে, ডাঙৰ-দীঘল নহয়, অশুভ আচৰণ নকৰে, নিজৰ ইচ্ছা নকৰে, সহজে ক্ৰোধিত নহয়, কোনো বেয়া কথা নাভাবে; অধৰ্মত আনন্দ নকৰে, কিন্তু সত্যত আনন্দ কৰে; সকলো সহ্য কৰে, সকলো বিশ্বাস কৰে, সকলো আশা কৰে, সকলো সহ্য কৰে।

প্ৰেম কেতিয়াও বিফল নহয়; জিভা থাকিলেও, সেইবোৰ বন্ধ হৈ যাব; জ্ঞান থাকিলেও, সেয়া অদৃশ্য হৈ যাব।

কিয়নো আমি আংশিকভাৱে জানো আৰু আংশিক ভাববাণীও কওঁ। কিন্তু যেতিয়া সিদ্ধ বস্তু আহিব, তেতিয়া যি আংশিক হৈ আছে, সেইখিনি নোহোৱা হ'ব। সৰুতে মই শিশুৰ দৰে কথা কৈছিলো, শিশুৰ দৰে বুজিছিলো, শিশুৰ দৰে চিন্তা কৰিছিলো; কাৰণ এতিয়া আমি গিলাচৰ মাজেৰে, আন্ধাৰত দেখিবলৈ পাওঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখামুখি: এতিয়া মই আংশিকভাৱে জানো; কিন্তু তেতিয়া মই যেনেকৈ চিনি পাওঁ, সেইদৰে মইও জানিম।”

আৰু এতিয়া বিশ্বাস, আশা, প্ৰেম, এই তিনিটা স্থায়ী হৈ আছে; কিন্তু ইয়াৰে আটাইতকৈ ডাঙৰ হৈছে দান।

তোমালোক চকু ৰাখিবা, বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকক, মানুহৰ দৰে
তোমালোকক ত্যাগ কৰা, শক্তিশালী হোৱা। তোমাৰ সকলো কাম
দান-বৰঙণিৰে কৰা হওক। ১ কৰিন্থীয়া ১৬:১৩-১৪ পদ

এতেকে ঈশ্বৰৰ মনোনীত, পবিত্ৰ আৰু প্ৰিয় লোকৰ দৰে দয়া, দয়া,
নম্ৰতা, নম্ৰতা আৰু দীৰ্ঘসহিষ্ণুতা পিন্ধক; কোনোবাই যদি কাৰোবাৰ
লগত কাজিয়া কৰে, তেন্তে ইজনে সিজনক সহ্য কৰা আৰু ইজনে
সিজনক ক্ষমা কৰা; আৰু এই সকলোবোৰৰ ওপৰত দান-বৰঙণি পৰিধান
কৰক, যিটো হৈছে সিদ্ধতাৰ বান্ধন। আৰু ঈশ্বৰৰ শান্তিয়ে
তোমালোকৰ হৃদয়ত ৰাজত্ব কৰক, যাৰ বাবে তোমালোকক এক শৰীৰত
আহ্বান কৰা হৈছে; আৰু তোমালোকে ধন্যবাদী হবা।” কলচীয়া
৩:১২-১৫ পদ

আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ
আৰু শান্তি হওক। ভাইসকল, তোমালোকৰ বাবে আমি সদায় ঈশ্বৰক
ধন্যবাদ দিবলৈ বাধ্য, কিয়নো তোমালোকৰ বিশ্বাস অতিশয় বৃদ্ধি পায়
আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে ইজনে সিজনৰ প্ৰতি মৰম প্ৰচুৰ হয়;
যাতে আপোনালোকে সহ্য কৰা সকলো অত্যাচাৰ আৰু কেলশত
আপোনালোকৰ ধৈৰ্য্য আৰু বিশ্বাসৰ বাবে আমি নিজেই ঈশ্বৰৰ
মনডলীত আপোনালোকৰ বাবে গৌৰৱ কৰোঁ: ২ থিচলনীকীয়া ১:২-৪

এতিয়া আজ্ঞাৰ অন্ত হৈছে নিৰ্মল হৃদয়, সৎ বিবেক আৰু অচিনাকি
বিশ্বাসৰ পৰা মৰম: ১ তীমথিয় ১:৫

কিয়নো আমি জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰোঁ, যিজন সকলো মানুহৰ বিশেষকৈ বিশ্বাসীসকলৰ ত্ৰাণকৰ্তা। এইবোৰে আজ্ঞা আৰু শিক্ষা দিয়ে। তোমাৰ যৌৱনক কোনেও তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, কথা-বতৰাত, প্ৰেমত, অমাত, বিশ্বাসত আৰু পবিত্ৰতাৰে বিশ্বাসীসকলৰ আদৰ্শ হওঁক। মই অহালৈকে পঢ়া, উপদেশ, মতবাদৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়ক। ১ তীমথিয় ৪:১০-১৩ পদ

কিন্তু এটা ডাঙৰ ঘৰত কেৱল সোণ আৰু ৰূপৰ পাত্ৰই নহয়, কাঠ আৰু মাটিৰ পাত্ৰও থাকে; আৰু কোনোৱে সন্মান কৰিবলৈ আৰু কোনোৱে অসন্মান কৰিবলৈ। এতেকে যদি কোনো মানুহে এইবোৰৰ পৰা নিজকে শুচি কৰে, তেন্তে তেওঁ সন্মানৰ পাত্ৰ, পবিত্ৰ আৰু মালিকৰ ব্যৱহাৰৰ বাবে উপযুক্ত আৰু সকলো ভাল কামৰ বাবে সাজু হ'ব। যৌৱনকালৰ কামনাৰ পৰাও পলায়ন কৰা; কিন্তু মূৰ্খ আৰু অশিক্ষিত প্ৰশ্নবোৰে লিংগ বিবাদ কৰে বুলি জানি এৰাই চলিব। ২ তীমথিয় ২:২০-২৩ পদ

কিন্তু সকলো বিষয়ৰ অন্ত ওচৰ চাপিছে; আৰু সকলো বিষয়ৰ ওপৰত তোমালোকৰ মাজত উগ্ৰ মৰম ৰাখক; ইজনে সিজনৰ প্ৰতি আতিথ্য ব্যৱহাৰ কৰক কোনো ক্ষোভ নোহোৱাকৈ। ১ পিতৰ ৪:৭-৯ পদ

আৰু ইয়াৰ উপৰিও সকলো অধ্যৱসায় দি আপোনাৰ বিশ্বাসত গুণ বৃদ্ধি কৰক; আৰু গুণ জ্ঞানলৈ; আৰু জ্ঞানলৈ সংযম; আৰু সংযমলৈ ধৈৰ্য্য; আৰু ধৈৰ্য্যৰ বাবে ঈশ্বৰভক্তি; আৰু ঈশ্বৰভক্তিৰ প্ৰতি ভাই-ভনীৰ দৰে দয়া; আৰু ভাতৃত্ববোধৰ দয়ালৈ দান। কিয়নো এইবোৰ যদি তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু প্ৰচুৰ হয়, তেন্তে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ জ্ঞানত তোমালোক বন্ধু বা অফল নথকা নহয়। ২ পিতৰ ১:৫-৮ পদ